

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

17 декември 2010 година *

По дело T-369/08

European Wire Rope Importers Association (EWRIA), установено в Hemer (Германия),

Câbleries namuroises SA, установено в Namur (Белгия),

Ropenhagen A/S, установено в Vallensbaek Strand (Дания),

ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, установено в Kaarst (Германия),

Heko Industrieerzeugnisse GmbH, установено в Hemer,

Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, установено в Solms (Германия),

* Език на производството: английски.

Jose Casañ Colomar, SA, установено във Valence (Испания),

Denwire Ltd, установено в Dudley (Обединеното кралство),

представявани от адв. T. Lieber, avocat,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н С. Слупе и г-н Н. van Vliet, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на решение на Комисията от 4 юли 2008 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателите за частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, приложими към вноса на железните и стоманените въжета и кабели,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: г-жа М.Е. Martins Ribeiro (докладчик), председател,
г-н S. Parasavvas и г-н A. Dittrich, съдии,

секретар: г-жа К. Роше́, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 март 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

A — Основният антидъмпингов регламент

- 1 Основната антидъмпингова уредба се състои от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223, наричан по-нататък „основният регламент“) (заменен с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, поправка в ОВ L 7, 2010 г.,

стр. 22). Член 1, параграфи 1, 2 и 4 от основния регламент (понастоящем член 1, параграфи 1, 2 и 4 от Регламент № 1225/2009) гласи:

„1. Антидъмпингово мито може да се прилага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда.

2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако экспортната му цена за Общността е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.

[...]

4. По смисъла на настоящия регламент „сходен продукт“ означава продукт, който е идентичен, т.е. еднакъв във всяко отношение с продукта — предмет на разглеждане, или при липсата на такъв продукт — друг продукт, който макар и да не е еднакъв във всяко отношение, притежава характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт“.

2 Член 3, параграфи 1 и 2 от основния регламент (понастоящем член 3, параграфи 1 и 2 от основния регламент (понастоящем член 3, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1225/2009) уточнява:

„1. По смисъла на настоящия регламент „вредата“, освен ако не е установено друго, означава причиняване на съществена вреда на промишлеността на Общността, опасност от причиняване на съществена вреда на промишлеността на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такава промишленост и се тълкува съгласно разпоредбите на настоящия член.

2. Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на следните два фактора: а) обем на дъмпинговия внос и ефект на този внос върху цените на сходни продукти на Общия пазар; и б) последвалото от този внос въздействие върху промишлеността на Общността.“

- 3 Член 5, параграфи 7 и 9 от основния регламент (понастоящем член 5, параграфи 7 и 9 от Регламент № 1225/2009) гласи:

„7. Доказателствата за дъмпинга и за вредата от него се разглеждат едновременно при вземане на решение дали да се открие разследване. Жалбата се отхвърля при липса на достатъчно доказателства за дъмпинг или за вредата от него, които да служат като основание за откриване на процедура.

[...]

9. При установяване, след консултации, на явно наличие на достатъчно доказателства за откриване на разследване Комисията открива процедура в рамките на 45 дни от постъпване на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. При липса на достатъчно предоставени доказателства, жалбоподателят се уведомява за това, след консултации, в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията“.

4 Член 11, параграфи 2, 3, 5 и 6 от основния регламент (понастоящем член 11, параграфи 2, 3, 5 и 6 от Регламент № 1225/2009) гласи:

„2. Срокът на действие на антидъмпинговите мита изтича пет години след датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последното по ред преразглеждане на дъмпинга и вредата от него, освен ако в някое преразглеждане не е установено, че изтичането на този срок вероятно ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него [...]

3. Необходимостта от продължаване на действието на мерките може също да се преразглежда, [...] в случаите когато е изминал разумен период от най-малко една година от налагането на окончателната мярка, по искане на износител, вносител или производители от Общността, като искането съдържа достатъчно доказателства в подкрепа на необходимостта от подобно междинно преразглеждане.

Процедура по междинно преразглеждане се открива, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаване на действието на мярката не е вече необходимо за компенсиране на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени, или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда.

При провеждане на разследванията съгласно настоящия параграф Комисията има право, *inter alia*, на преценка доколко са налице съществени промени в обстоятелствата по отношение на дъмпинга и вредата от него и доколко съществуващите мерки постигат желаните ефекти да отстранят вредата по-рано установена

съгласно член 3. За тази цел при окончателната преценка се вземат предвид всички релевантни и надлежно подкрепени от документи доказателства.

[...]

5. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследванията, с изключение на онези, които се отнасят до сроковете, се прилагат за всяко преразглеждане, извършвано съгласно параграфи 2, 3 и 4. Преразглежданията, извършвани по параграфи 2 и 3, се извършват експедитивно, като нормалният срок за това е 12 месеца от датата на откриване на преразглеждането.

6. Преразглежданията по този член се откриват по инициатива на Комисията след консултация с консултативния комитет. Когато преразглежданията го налагат, дадени мерки се отменят или остават в сила съгласно параграф 2 или се отменят, остават в сила или се изменят съгласно параграфи 3 и 4, от институцията на Общността, която отговаря за тяхното въвеждане“. [...]

- 5 Член 21, параграф 1 от основния регламент (понастоящем член 21, параграф 1 от Регламент № 1225/2009) предвижда:

„Преценката дали интересът на Общността налага намеса се основава на отчитане на различните интереси в тяхната цялост, включително на интересите на местната промишленост, търговците и потребителите и преценка в съответствие с този член се прави само когато на всички заинтересовани лица е била предоставена възможност да изложат своите становища в съответствие с параграф 2. При такова изследване се отделя специално внимание на необходимостта да се елиминират нарушаващите търговията последици от вредоносен дъмпинг и да се възстанови реалната конкуренция. Мерки, определени на основата на установен дъмпинг и вреда от него, може да не се въвеждат в случаите, когато

органите, на основата на цялата получена информация, могат категорично да заключат, че въвеждането на тези мерки не е в интерес на Общността“.

Б — Антидъмпингови мерки, приложими към вноса на железни или стоманени въжета и кабели

1. Антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на стоманени въжета и кабели, произведени в Китай, Индия, Южна Африка и Украйна

6. Вследствие на две жалби, подадени през април и юни 1998 г. от Комитета за връзка на производителите на стоманени въжета в Европейския съюз (Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries, наричан по-нататък „EWRIS“) и на започнала на 20 май 1998 г. антидъмпингова процедура във връзка с вноса в Общността на стоманени въжета, Комисията на Европейските общности приема Регламент (ЕО) № 362/1999 от 18 февруари 1999 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китайската народна република, Индия, Мексико, Южна Африка и Украйна и за приемане на доброволни гаранции, предложени от някои износители от Унгария и Полша (ОВ L 45, стр. 8). Съображение 7 от посочения регламент определя „разглеждания продукт“, както следва: „стоманени въжета и кабели, включително въжета и кабели със заключена намотка, като се изключват въжетата и кабелите от неръждаема стомана, с максимално напречно сечение, по-голямо от 3 мм (наричани по-долу с промишления термин „СТВ“, т.е. стоманено-телени въжета)“. [неофициален превод]
7. На 12 август 1999 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 1796/1999 относно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху внос на стоманени въжета и кабели, произведени в Китайската народна република, Унгария, Индия, Мексико, Полша, Южна Африка и Украйна, и прекратяване на антидъмпинговата процедура по отношение на вносни стоки с произход в Република Корея (ОВ L 217, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 19, стр. 189). Съображение 4 от този регламент възприема определението за разглеждания продукт, съдържащо се в съображение 7 от Регламент № 362/1999.

- 8 След публикуването на 13 ноември 2003 г. на известие за предстоящо изтичане на срока на действие (ОВ С 272, стр. 2) на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент № 1796/1999, на 17 май 2004 г. в Комисията постъпва искане за преразглеждане, подадено от EWRIS в съответствие с член 11, параграф 2 от основния регламент. На 17 август 2004 г. Комисията публикува известие за започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими към вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китайската народна република, Индия, Южна Африка и Украйна (ОВ С 207, стр. 2) и започва разследване в рамките на преразглеждането.
- 9 На 8 ноември 2005 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 1858/2005 за въвеждане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китайската народна република, Индия, Южна Африка и Украйна след преразглеждане в съответствие с член 11, параграф 2 от [основния регламент] (ОВ L 299, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 43, стр. 113). Съображение 18 от този регламент възпроизвежда определението за разглеждания продукт, съдържащо се в съображение 4 от Регламент № 1796/1999.

2. Антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на железни или стоманени въжета и кабели, произведени в Русия

- 10 Вследствие на подадена през март 2000 г. жалба от EWRIS и на започването на антидъмпинговите процедури на 5 май 2000 г. относно вноса в Общността на железни или стоманени въжета и кабели Комисията приема Регламент (ЕО) № 230/2001 от 2 февруари 2001 година за въвеждане на временни антидъмпингови мита върху вноса на стоманени въжета и кабели, произведени в Чешката република, Русия, Тайланд и Турция и за приемане на доброволни гаранции, предложени от някои износители от Чехия и Турция (ОВ L 34, стр. 4). Съображение 9 от посочения регламент определя „разглеждания продукт“ като „стоманени въжета и кабели, включително въжета и кабели със заключена намотка, като се изключват въжетата и кабелите от неръждаема стомана, с максимално напречно сечение, по-голямо от 3 mm, комплектувани или не със съответните фитинги“.

- 11 На 2 август 2001 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 1601/2001 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното антидъмпингово мито, наложено върху вноса върху определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Чешката република, Русия, Тайланд и Турция (ОВ L 211, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 24, стр. 114). Съображение 8 от този регламент възпроизвежда определението за разглеждания продукт, съдържащо се в съображение 9 от Регламент № 230/2001.
- 12 След публикуването на 29 октомври 2005 г. на известие за предстоящо изтичане на срока на действие (ОВ С 270, стр. 38) на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент № 1601/2001, на 28 април 2006 г. в Комисията постъпва искане за преразглеждане, подадено от EWRIS в съответствие с член 11, параграф 2 от основния регламент. На 3 август 2006 г. Комисията публикува известие за започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими към вноса на някои стоманени въжета и кабели, произведени в Русия, Тайланд и Турция и за частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, приложими към вноса на някои железни или стоманени въжета и кабели, произведени в Турция (ОВ С 181, стр. 15) и започва разследване в рамките на преразглеждането.
- 13 На 30 октомври 2007 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 1279/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Руската федерация и за отмяна на антидъмпинговите мерки върху вноса на определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Тайланд и Турция (ОВ L 285, стр. 1). Съображение 32 от този регламент определя „разглеждания продукт“, като се позовава на определението за разглеждания продукт, съдържащо се в съображение 8 от Регламент № 1601/2001, както следва: „въжета и кабели, включително и затворени телени въжета от желязо или стомана, но не от неръждаема стомана, с максимално напречно сечение, надвишаващо 3 мм, комплектувани или не със съответните фитинги“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 14 European Wire Rope Importers Association (EWRIA), един от жалбоподателите по настоящото дело, е сдружение, учредено с цел да представлява колективните интереси на европейските дружества, които осъществяват своята дейност във вноса и търговията със стоманени въжета. Другите жалбоподатели по настоящото дело са членове на EWRIA — дружества, учредени по белгийското право (Câbleries namuroises SA), датското право (Ropenhagen A/S), германското право (ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH), испанското право (Jose Casañ Colomar, SA) и правото на Обединеното кралство (Denwire Ltd).
- 15 На 12 юни 2007 г. от името на другите жалбоподатели и на няколко други дружества EWRIA подава пред Комисията искане за частично междинно преразглеждане по реда на член 11, параграф 3 от основния регламент на антидъмпинговите мерки, наложени, от една страна, с Регламент № 1858/2005 за вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китайската народна република, Индия, Южна Африка и Украйна, и от друга страна, с Регламент № 1601/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 564/2005 на Съвета от 8 април 2005 година (ОВ L 97, стр. 1), върху вноса на някои железни или стоманени въжета и кабели с произход от Чешката република, Русия, Тайланд и Турция (наричано по-нататък „искането за преразглеждане“).
- 16 Искането за преразглеждане има за цел да се предефинира продуктивният обхват на разглежданите антидъмпингови мерки, а именно на железните и стоманени въжета (по-нататък наричани общо „стоманените въжета“). Според EWRIA след първото въвеждане на разглежданите антидъмпингови мерки положението се е променило значително, което оправдавало изменение в определението на съответния продукт по следните съображения:

— определението за разглеждания продукт в разглежданите антидъмпингови мерки противоречало на приложимите общностни стандарти към

стоманения тел (EN 10264) и към стоманените въжета (EN 12385), които разграничавали ясно въжета за обща употреба от тези за специфична употреба;

- настоящите участници на пазара вече не разглеждали въжетата с общо предназначение и тези със специфично предназначение като един и същ продукт, а като отделни продукти;

- с налагането на разглежданите антидъмпингови мерки производството на въжета с общо предназначение в Общността спаднало до незначително, тъй като общностните производители на стоманени въжета понастоящем произвеждали основно въжета със специфично предназначение;

- условията, преобладаващи на общностния пазар на стоманените въжета се променили, тъй като вече нямало значителна конкуренция между въжетата с общо предназначение и тези със специфично предназначение, и вносът на въжета с общо предназначение вече не причинявал вреди на общностните производители на стоманени въжета.

17 В искането си за преразглеждане EWRIA предлага определението на разглеждания продукт да се раздели на две групи, а именно, от една страна, въжетата с общо предназначение, а от друга, високотехнологичните въжета или въжета със специфично предназначение. По отношение на въжетата със специфично предназначение антидъмпинговите мерки продължавали да се прилагат, докато въжетата с общо предназначение били изключени от приложното поле на тези мерки.

- 18 С писмо от 8 април 2008 г., изпратено след среща с EWRIA, Комисията го уведомява за следното:

„Съгласно договореното на срещата от 8 април 2008 г. отбелязваме, че вие възнамерявате да допълните своите бележки от 12 юни 2007 г. с доказателства за вредата и/или дъмпинга.

В очакване да получим допълнителна информация, оставаме изцяло на ваше разположение да отговорим на всички допълнителни въпроси, които вие бихте могли да си поставите в това отношение“.

- 19 С писмо от 30 април 2008 г. EWRIA отговаря на Комисията по следния начин:

„В преписката, предмет на настоящото писмо, се споменава нашият разговор от 8 април 2008 г. и вашето писмо от същата дата.

С оглед на искането ни за междинно преразглеждане от 12 юни 2007 г., обръщаме вашето внимание на обстоятелството, че не възнамеряваме да допълваме тези бележки. От наша гледна точка искането съдържа достатъчно доказателства за „промени в обстоятелствата“, що се отнася до определението на съответните продукти след приемането на първия антидъмпингов регламент за стоманените въжета и кабели през 1999 г. Нещо повече, искането вече беше предмет на задълбочена дискусия с г-н [Р.-С.] и с г-жа [С.-N.], които ни информираха, че според тях шансовете за междинно преразглеждане на определението за продуктите, квалифицирани като стоманени въжета и кабели, били „обещаващи“.

Вследствие на това ви молим да уважите нашето искане и да започнете незабавно междинно преразглеждане на определението на продуктите, квалифицирани като стоманени въжета и кабели. Същевременно ви уведомяваме, че в случай че приемете решение за отхвърляне на нашето искане, това решение може да бъде предмет на обжалване по съдебен ред“.

- 20 С писмо от 4 юли 2008 г. (наричано по-нататък „спорното писмо“) Комисията уведомява EWRIA за следното:

„Пиша ви във връзка с различните контакти, които имахте с моя екип и с мен по въпроса за възможността за започване на частично преразглеждане на посочените по-горе мерки, отнасящи се до стоманените въжета и кабели, с цел изключване на въжетата и кабелите с общо предназначение от определението за съответните продукти.

Видно от вашето писмо от 30 април, вие не възнамерявате да ни предоставите в подкрепа на вашето искане относно определението на продуктите допълнителна информация извън информацията и доказателствата, представени от вас преди тази дата.

Със съжаление ви информираме, че въз основа на представената от вас досега информация, не е възможно да се направи изводът, че следва да започне частично междинно преразглеждане за изключване на въжетата и кабелите с общо предназначение от определението на съответните продукти. Това се обяснява главно с отсъствието на достатъчно доказателства, че двата вида продукти, засегнати от мерките — въжетата и кабелите с общо предназначение и въжетата и кабелите със специфично предназначение — нямат едни и същи физически, технически и химически основни характеристики.

Вашите бележки се основават на определен брой елементи, по-конкретно смазочни масла, на добавени пластмасови влакна, на градуси на ротация и на

определени характеристики на тела, които допринасят за диференциране на многобройни видове стоманени въжета и кабели. Това обаче не е достатъчно, тъй като въжетата и кабелите имат едни и същи основни физически, технически и химически характеристики.

В това отношение се приема, че стоманените въжета и кабелите са съставени от три елемента: стоманен тел, от който са изградени снопове, усукани около жилото снопове и самото жило. Тяхното проектиране е различно в зависимост от физическите изисквания, свързани с предвижданото приложение. В това отношение следва преди всичко да се отбележи, че въпреки наличието на широк спектър от видове стоманени въжета и кабели, които имат определени физически и технически характеристики, всички имат едни и същи основни физически характеристики (въжетата и кабелите са изградени от снопове от стоманен тел, усукани около жило) и едни и същи основни технически характеристики (всички имат определен брой телени жици в сноп, определен брой снопове във въже, определен диаметър и определена структура). Макар и продуктите с ниски показатели и тези с високи показатели да не са взаимозаменяеми, това изобщо не се отнася за продуктите със сходни показатели. От това ние стигаме до заключението, че различните групи стоманени въжета и кабели се припокриват и се конкурират до известна степен. Нещо повече, дори и в рамките на една и съща група, продуктите могат да бъдат предназначени за различни приложения.

Освен това изглежда, че в някои сходни групи стандартните стоманени въжета и кабели се конкурират със специфичните стоманени въжета и кабели, щом като те могат да бъдат използвани за едни и същи цели, и поради това изглеждат взаимозаменяеми.

Разбира се, ако бихте искали да ни предоставите нова информация, която според вас трябва да ни накара да преразгледаме тази позиция, все още е възможно да ни я предоставите.

Оставаме изцяло на ваше разположение, за да отговорим на всеки допълнителен въпрос, който бихте могли да поставите във връзка с това“.

Производство и искания на страните

21 На 4 септември 2008 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

22 Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени решението на Комисията от 4 юли 2008 г., с което тя отхвърля тяхното искане за частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, отнасящи се за стоманените въжета и кабели, с цел да се коригира обхватът на тези мерки и от определението на разглеждания продукт да бъдат изключени въжетата и кабелите с общо предназначение,
- да даде задължително указание на Комисията да започне частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, приложими към вноса на стоманени въжета и кабели, с цел да се коригира обхватът на мерките и от определението на разглеждания продукт да бъдат изключени въжетата и кабелите с общо предназначение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

23 Комисията моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата като недопустима или, при условията на евентуалност, като неоснователна,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

24 В съдебното заседание от 18 март 2010 г. са изслушани устните състезания на страните и техните отговори на поставените от Общия съд въпроси.

От правна страна

А — По допустимостта

1. По допустимостта на искането за отмяна на решението на Комисията от 4 юли 2008 г. да не започва частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, отнасящи се до стоманените въжета и кабели

а) Доводи на страните

25 Комисията поддържа, че това искане е недопустимо. Спорното писмо не съставлявало решение по смисъла на член 230 ЕО поради обстоятелството, че то не произвеждало окончателни правни последици за жалбоподателите. За разлика от писмото, квалифицирано като решение в Решение на Съда от 17 юли 2008 г. по дело *Athinaiki Techniki/Комисия* (C-521/06 P, Recueil, стр. I-5829), спорното писмо нямало за цел да измени съществено правното положение на жалбоподателите.

- 26 На първо място, във връзка с редакцията на спорното писмо Комисията изтъква, че то не дава израз на „окончателен и необратим отказ“ на възможността за започване на междинно преразглеждане. Спорното писмо представлявало позицията, възприета от нейните служби „въз основа на досега представената информация [...]“. Началникът на отдела и неговият екип направили временна преценка, че жалбоподателите все още не са представили достатъчно доказателства, за да бъде оправдано започването на междинно преразглеждане, но не изключвали напълно започването на преразглеждане. Спорното писмо запазвало изрично възможността за EWRIA да предостави нова информация, която би могла да убеди Комисията, че е уместно да започне процедура по междинно преразглеждане. В това отношение Комисията набляга на обстоятелството, че тя не е приключила преписката по настоящото дело. По тези причини спорното писмо не можело да се сравнява с писмото, квалифицирано като решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, точка 25 по-горе, а по-скоро било сходно с изпратеното преди последното, в което се изтъквало, че жалбоподателят по това дело можел да представи допълнителна информация. Макар и жалбоподателите по настоящото дело да са изпратили друго писмо, в което разяснявали допълнително мотивите на своето искане за преразглеждане и основанийето, поради което преценявали, че тя е трябвало да преразгледа позицията си, нещо, което тя действително направила, без да се е налагало жалбоподателите да правят ново искане.
- 27 На второ място, позовавайки се на самоличността на автора на спорното писмо, Комисията твърди, че то представлява обикновено писмо от нейните служби, а не от нея, по смисъла на Определение на Общия съд от 14 май 2009 г. по дело US Steel Košice/Комисия (T-22/07, непубликувано в Сборника, точка 42). Началникът на отдела, който подписал писмото, споменавал различните контакти, които жалбоподателите са имали „с [неговия] екип и [с] него“, а в останалата част на текста било използвано личното местоимение „ние“, за да се посочи съответният началник отдел и неговият екип. Тези елементи сочели, че спорното писмо не съставлява решение по смисъла на член 230 ЕО.
- 28 Вследствие на това и за разлика от обстоятелствата по делото, по което е постановено Определение на Общия съд от 4 май 1998 г., BEUC/Комисия (T-84/97, Rescueil, стр. II-795, точка 48), спорното писмо не представлявало „ясна и окончателна преценка“ относно искането за преразглеждане.

- 29 Жалбоподателите преценяват, че спорното писмо съставлява решение по смисъла на член 230 ЕО в съответствие с критериите, изложени в Решение по дело *Athinaiki Techniki*/Комисия, точка 25 по-горе.

б) Съображения на Общия съд

- 30 В самото начало следва да се изтъкне, че видно от жалбата, тя има за цел отмяната на „решението на Комисията от 4 юли 2008 г., с което тя отхвърля искането на жалбоподателите за частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, отнасящи се до стоманени въжета и кабели, с цел да се коригира обхватът на мерките и от определеното за разглеждания продукт да бъдат изключени въжетата и кабелите с общо предназначение“ (наричано по-нататък „обжалваният акт“).
- 31 От постоянната съдебна практика следва, че жалбата за отмяна по смисъла на член 230 ЕО е открита за всички актове, приети от институциите, независимо от тяхното естество или форма, които целят да произведат задължителни правни последици и които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, като изменят по чувствителен начин неговото правно положение (Решение на Съда от 11 ноември 1981 г. по дело *IBM*/Комисия, 60/81, *Recueil*, стр. 2639, точка 9, Решение на Съда от 6 април 2000 г. по дело *Испания*/Комисия, С-443/97, *Recueil*, стр. I-2415, точка 27, Решение на Съда от 12 септември 2006 г. по дело *Reynolds Tobacco* и др./Комисия, С-131/03 P, *Recueil*, стр. I-7795, точка 54, Решение на Съда по дело *Athinaiki Techniki*/Комисия, точка 25 по-горе, точка 29).
- 32 Действително от постоянната съдебна практика относно допустимостта на жалбите за отмяна следва, че квалифицирането на обжалваните актове следва да се извършва в тясна връзка със самата им същност, както и с намерението на техните автори. В това отношение обжалваеми актове по принцип са мерките,

които определят окончателно становището на Комисията при приключване на дадена административна процедура и целят да произведат задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, с изключение на междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение, но нямат такива последици (Решение на Съда по дело IBM/Комисия, точка 31 по-горе, точки 9 и 10, Решение на Съда от 16 юни 1994 г. по дело SFEI и др./Комисия, C-39/93 P, Recueil, стр. I-2681, точки 27—33, Решение на Съда от 22 юни 2000 г. по дело Нидерландия/Комисия, C-147/96, Recueil, стр. I-4723, точки 26 и 27, Решение на Съда по дело Athinaiki Techniki/Комисия, точка 25 по-горе, точка 42, Решение на Съда от 26 януари 2010 г. по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, Сборник, стр. I-669, точка 52).

33. Обратно — формата, в която е приет даден акт или е взето дадено решение, по принцип е без значение за допустимостта на жалба за отмяна (Решение на Съда по дело IBM/Комисия, точка 31 по-горе, точка 9, Решение на Съда от 7 юли 2005 г. по дело Le Pen/Парламент, C-208/03 P, Recueil, стр. I-6051, точка 46 и Решение на Съда по дело Athinaiki Techniki/Комисия, точка 25 по-горе, точка 43). В противен случай Комисията би могла да избегне контрола на съда на Съюза само с едно несъобразяване с такива формални изисквания. От съдебната практика обаче следва, че тъй като Европейският съюз е правна общност, в която актовете на нейните институции са обект на контрол за съответствие с Договора, процесуалните правила, приложими към правните средства за защита, с които е сезиран съдът на Съюза, трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, по такъв начин, че тяхното прилагане да допринася за осъществяването на целта да се гарантира ефективна съдебна защита на правата, които извеждат от тях субектите на правото на Съюза (Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, точка 25 по-горе, точки 44 и 45; вж. също така в този смисъл Решение на Съда от 25 юли 2002 г. по дело Unión de Pequeños Agricultores/Съвет, C-50/00 P, Recueil, стр. I-6677, точки 38 и 39, и Решение на Съда от 18 януари 2007 г. по дело РКК и КНК/Съвет, C-229/05 P, Сборник, стр. I-439, точка 109).

34. От това следва, че за да се определи дали обжалваният акт представлява „решение“ по смисъла на член 230 ЕО, следва да се провери дали с този акт, като се има предвид неговата същност, намерението на Комисията и контекстът, в който то е било изразено (вж. в този смисъл Решение по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия, точка 32 по-горе, точка 58), институцията е определила окончателно своето становище по искането за преразглеждане.

- 35 Следва да се установи, на първо място, че спорното писмо е изпратено в отговор на писмото на EWRIA с дата 30 април 2008 г., с което то информира Комисията за намерението си да не допълва искането за преразглеждане поради обстоятелството, че посоченото искане съдържа достатъчно доказателства, както и за своето намерение да подаде жалба пред съда на Съюза, в случай че искането бъде отхвърлено. Впоследствие текстът на спорното писмо, според който „[с]ъс съжаление ви информираме, че въз основа на представената от вас досега информация, не е възможно да се направи изводът, че следва да започне частично междинно преразглеждане“, сочи, че Комисията е решила да не уважи искането за преразглеждане. При тези условия Комисията посочва на жалбоподателите и основанията, поради които тя е решила да не започва преразглеждане. Тя уточнява, че „[т]ова се обяснява[ло] главно с отсъствието на достатъчно доказателства, че двата типа продукти, засегнати от мерките, въжетата и кабелите с общо предназначение и въжетата и кабелите със специфично предназначение, нямат едни и същи физически, технически и химически основни характеристики“. И накрая, щом като Комисията заявява в края на спорното писмо, че продължава да бъде възможно за жалбоподателите да представят нова информация, която според тях би могла да я накара „да преразгледа тази позиция“, следва да се подчертае, че Комисията е била ясно информирана за обстоятелството, че искането за преразглеждане е окончателно и че то няма да бъде допълвано с никакви други доказателства.
- 36 С оглед на гореизложените съображения е очевидно, че по това искане е било взето решение и че в случай на представяне на нова информация е можело да бъде взето ново решение, което би отчело посочената информация.
- 37 Следва да се припомни освен това, че съгласно член 11, параграф 3, втора алинея от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1225/2009) процедурата по междинно преразглеждане се открива, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаването на действието на мярката вече не е необходимо за компенсиране на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени, или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда. За разлика от положението, при което Комисията след консултация с консултативния комитет решава съгласно член 11, параграф 6 от основния регламент да извърши

междинно преразглеждане (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 14 март 1996 г. по дело *Dysan Magnetics et Review Magnetics/Комисия*, T-134/95, *Recueil*, стр. II-181, точка 23 и Определение на Общия съд от 25 май 1998 г. по дело *Broome & Wellington/Комисия*, T-267/97, *Recueil*, стр. II-2191, точка 29), от казът да започне такова преразглеждане поради липсата на достатъчно доказателства не съставлява предварителна или подготвителна мярка, защото той не е последван от никакъв друг акт, който може да бъде предмет на жалба за отмяна (вж. в този смисъл Решение по дело *SFEI и др./Комисия*, точка 32 по-горе, точка 28 и Решение по дело *Athinaiki Techniki/Комисия*, точка 25 по-горе, точка 54).

38 В това отношение не е относимо обстоятелството, че жалбоподателите все още разполагат с възможност да представят пред Комисията допълнителна информация, която би могла да я накара да преразгледа своето становище (вж. в този смисъл Решение по дело *Athinaiki Techniki/Комисия*, точка 25 по-горе, точка 55).

39 Разбира се, както Комисията заявява това в хода на съдебното заседание, в отговор на искането за преразглеждане не е било взето никакво формално решение. Същевременно, щом като член 5, параграф 7 от основния регламент, който по силата на член 11, параграф 5 от посочения регламент се прилага и към междинните преразглеждания, предвижда, че жалбата за започване на разследване се отхвърля при липса на достатъчно доказателства за дъмпинг или за вредата от него, които да служат като основание за откриване на процедура, и че член 5, параграф 9 от същия регламент уточнява, че „[п]ри липса на достатъчно предоставени доказателства, жалбоподателят се уведомява за това“, следва да се приеме, че със спорното писмо Комисията е уведомила жалбоподателите за решението си да отхвърли искането за преразглеждане.

40 С оглед на съображенията в точка 35 по-горе и на обстоятелството, че Комисията е решила да не дава ход на искането за преразглеждане, следва да се приеме, че в хипотезата, в която жалбоподателите биха представили впоследствие

допълнителна информация, Комисията е щяла да бъде принудена, отчитайки тази нова информация, да вземе ново решение по въпроса дали следва да започне междинно преразглеждане с оглед на доказателствата, с които тя би разполагала. Представянето на посочената информация обаче няма отражение върху обстоятелството, че първото искане за преразглеждане вече е било отхвърлено (вж. в този смисъл Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, точка 25 по-горе, точка 57).

- 41 От това следва, че обжалваният акт съставлява, както от гледна точка на неговото същество, така и на контекста, в който той е приет, и на намерението на Комисията, окончателен отказ от страна на Комисията да започне процедура по частично междинно преразглеждане. Следователно обжалваният акт трябва да бъде квалифициран като решение по смисъла на член 230 ЕО.
- 42 Естеството на това решение не би могло да бъде поставено под съмнение единствено от обстоятелството, че тази преценка е извършена само от отделни служби на Комисията, а не от самата Комисия (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 май 1994 г. по дело BEUC и NCC/Комисия, T-37/92, Recueil, стр. II-285, точка 38 и Решение на Общия съд по дело BEUC/Комисия, точка 28 по-горе, точка 48).
- 43 След като с това решение се отхвърля искането за започване на разследване, имащо за цел да се установи необходимостта от продължаване на действието на разглежданите антидъмпингови мерки поради твърдените промени в обстоятелствата в рамките на процедура за междинно преразглеждане, предвидена в член 11, параграф 3 от основния регламент, то е породило задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателите и следователно съставлява обжалваем акт съгласно член 230 ЕО.

2. По допустимостта на искането, насочено към това на Комисията да се даде задължително указание да започне процедура по частично междинно преразглеждане

а) Доводи на страните

- 44 Комисията поддържа, че това искане е недопустимо. Съгласно член 233 ЕО и съдебната практика не било от компетентност на Общия съд да ѝ дава задължителни указания за начина, по който тя трябва да изпълнява съдебно решение, постановено в производство по жалба за отмяна.

б) Съображения на Общия съд

- 45 Следва да се напомни, че в рамките на подадена на основание член 230 ЕО жалба за отмяна компетентността на съда на Съюза се свежда до контрол за законосъобразност на обжалвания акт и че в съответствие с постоянната съдебна практика при упражняване на своите правомощия Общият съд не може да дава задължителни указания на институциите на Съюза или да действа вместо тях (Решение на Съда от 5 юли 1995 г. по дело Парламент/Съвет, C-21/94, Recueil, стр. I-1827, точка 33, Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело DSM/Комисия, C-5/93 P, Recueil, стр. I-4695, точка 36 и Решение на Общия съд от 24 февруари 2000 г. по дело ADT Projekt/Комисия, T-145/98, Recueil, стр. II-387, точка 83). При отмяна на обжалвания акт съответната институция следва на основание член 233 ЕО да вземе необходимите мерки за изпълнението на решението за отмяна (Решение на Съда от 24 юни 1986 г. по дело AKZO Chemie и AKZO Chemie UK/Комисия, 53/85, Recueil, стр. 1965, точка 23 и Решение по дело ADT Projekt/Комисия, посочено по-горе, точка 84).

- 46 От това следва, че искането на жалбоподателите, насочено към това Общият съд да даде задължително указание на Комисията да започне частично междинно преразглеждане, трябва да се отхвърли като недопустимо.

3. По допустимостта на изтъкнатите от жалбоподателите правни основания

а) Доводи на страните

- 47 Що се отнася до първото правно основание, Комисията изтъква, че жалбоподателите, вместо да изложат своите доводи в рамките на жалбата, са се позовали основно на доводи, изложени в искането за преразглеждане. От това Комисията прави извода, че първото правно основание, както и другите правни основания, на които се позовават жалбоподателите, които са съдържали същите нередовности, са недопустими с мотива, че те не са били изложени в самата жалба.

б) Съображения на Общия съд

- 48 Следва да се припомни, че видно от член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, в исковата молба или жалбата трябва да се съдържат предметът на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед на гарантиране на правната

сигурност и на доброто правораздаване, за да е допустима исковата молба или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин, от текста на самата искова молба или жалба (вж. Решение на Общия съд от 3 февруари 2005 г. по дело Chiquita Brands и др./Комисия, T-19/01, Recueil, стр. II-315, точка 64 и цитираната съдебна практика).

49 В това отношение, макар и текстът на жалбата да може да бъде подкрепян с доказателства и допълван по конкретни пунктове чрез препращане към определени части от приложения към него материали, едно общо препращане към други документи, дори те да са приложения към жалбата, не може да запълни липсата на съществените елементи от правната аргументация, които трябва да се съдържат в жалбата (Решение на Общия съд от 14 декември 2005 г. по дело Honeywell/Комисия, T-209/01, Recueil, стр. II-5527, точка 57 и Решение на Общия съд от 17 септември 2007 г. по дело Microsoft/Комисия, T-201/04, Сборник, стр. II-3601, точка 94). Освен това Общият съд не е задължен да търси и да открива в приложенията правните основания и доводите, които според него са в основата на исковата молба или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и инструментална функция (Решение на Общия съд от 7 ноември 1997 г. по дело Сиреке/Комисия, T-84/96, Recueil, стр. II-2081, точка 34, Решение на Общия съд от 21 март 2002 г. по дело Joynson/Комисия, T-231/99, Recueil, стр. II-2085, точка 154 и Решение на Общия съд по дело Honeywell/Комисия, посочено по-горе, точка 57). Поради това исковата молба или жалбата трябва да сочи изрично в какво се изразява правното основание на иска или жалбата, като само по себе си неговото абстрактно посочване не отговаря на изискванията на Процедурния правилник (Решение на Общия съд от 12 януари 1995 г. по дело Viho/Комисия, T-102/92, Recueil, стр. II-17, точка 68 и Решение на Общия съд от 22 ноември 2006 г. по дело Италия/Комисия, T-282/04, непубликувано в Сборника, точка 60).

50 Следва да се установи, че доводите, изтъквани от жалбоподателите, отговарят на посочените по-горе изисквания.

51 На първо място, няма съмнение, че от жалбата е видно изрично, че тя е насочена към признаване на нарушението на член 1, параграф 4, на член 11, параграф 3 и на член 21 от основния регламент, за което се твърди, че се състои в отказа на

Комисията да започне междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки. Тя е насочена и към установяване на нарушение от страна на Комисията на принципа на оправданите правни очаквания.

52 На второ място, въпреки че жалбоподателите в голяма степен се позовават в рамките на всяко правно основание на приложеното към тяхната жалба искане за преразглеждане, в своята жалба те са изложили и основните доводи в подкрепа на своята жалба. Що се отнася до първото правно основание, изведено от промените в обстоятелствата по отношение на определението за разглежданите продукти, производството на Общността и вредата, жалбоподателите на първо място изтъкват в точки 28—35 от жалбата, че първоначалното определение за продукта е остаряло поради новите обстоятелства, свързани с някои видове техническо и технологично развитие. По-нататък в точки 36—41 от жалбата жалбоподателите подчертават, че общностното производство на въжетата и кабели с общо предназначение е на път да бъде преустановено или вече е престанало да съществува. И накрая в точки 42—45 от жалбата те преценяват, че е малко вероятно вредата да продължава или да се появи отново, след като вносът на определена подкатегория от въжетата и кабелите с общо предназначение е бил изключен от полето на мерките. Що се отнася до второто правно основание, изведено от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, жалбоподателите излагат в точки 12—15 и 46—50 от жалбата елементите, които са породили у тях оправдани правни очаквания, че би започнало междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки. Що се отнася до третото правно основание, жалбоподателите излагат в точки 51—55 от жалбата причините, поради които според тях Комисията е извършила нарушение на член 1, параграф 4 от основния регламент, като се е основала на прекалено широко определение за разглеждания продукт.

53 По този начин изложението на доводите на жалбоподателите, съдържащо се в жалбата, позволява на Комисията да се защити, а на Общия съд — да упражни своя контрол. От това следва, че твърдението за недопустимост на изтъкнатите от жалбоподателите правни основания, повдигнато от Комисията, трябва да бъде отхвърлено.

Б — По съществуването на спора

54 В подкрепа на своя жалба жалбоподателите изтъкват три правни основания, изведени, първо, от нарушение на член 11, параграф 3 и на член 21 от основния регламент, второ, от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, и трето, от явна грешка в преценката и от нарушение на член 1, параграф 4 от основния регламент.

1. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 11, параграф 3 и на член 21 от основния регламент

55 Жалбоподателите поддържат, че Комисията е нарушила член 11, параграф 3 и член 21 от основния регламент, като е отказала да започне частично междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки, въпреки че тя е била задължена да направи това с оглед на достатъчните доказателства, съдържащи се в искането за преразглеждане, отнасящи се до промените в обстоятелствата във връзка с определението за продуктите, общностното производство и вредата.

56 Следователно това правно основание се разделя на три части. В рамките на първата част жалбоподателите изтъкват, че първоначалното определение за продукта е остаряло поради новите обстоятелства, свързани с определено техническо и технологично развитие. В рамките на втората част те твърдят, че общностното производство на въжета и кабели с общо предназначение е на път да бъде преустановено или вече е престанало да съществува. И накрая, в рамките на третата част, те излагат, че е малко вероятно вредата да продължи или да се появи отново, ако вносът на определена подкатегория от разглеждания продукт бъде изключен от полето на мерките.

а) По първата част, изведена от промените в обстоятелствата по отношение на определението на разглеждания продукт

Доводи на страните

- 57 Позовавайки се на практиката на Комисията в приемането на решения, жалбоподателите подчертават, че промените в обстоятелствата, които оправдават междинно преразглеждане, може да се отнасят не само до дъмпинга и/или до вредата, но също така и до определението на разглеждания продукт. В това отношение жалбоподателите поддържат, че били налице промени в обстоятелствата, що се отнася до стоманените въжета и кабели, които оправдават коригиране на определението за разглеждания продукт, съдържащо се в разглежданите антидъмпингови мерки.
- 58 Разбира се, Комисията разполагала с широко право на преценка за определяне на съответните продукти в рамките на мерките за търговска защита. Същевременно тя била длъжна да започне междинно преразглеждане в съответствие с член 11, параграф 3 от основния регламент, като се има предвид обстоятелството, че тяхното искане съдържало достатъчно доказателства за промените в техническите и икономическите обстоятелства във връзка с определението за разглеждания продукт. Цитираните от Комисията решения, обосноваващи нейното широко право на преценка, що се отнася до мерките за търговска защита (Решение на Общия съд от 25 септември 1997 г. по дело Shanghai Bicycle/Съвет, T-170/94, Recueil, стр. II-1383, точки 61—71 и Решение на Общия съд от 17 декември 2008 г. по дело HEG и Graphite India/Съвет, T-462/04, Сборник, стр. II-3685, точка 68) не били относими за изхода от настоящото дело, защото те се отнасяли до отмяната на конкретна антидъмпингова мярка, а не до решението да не започва междинно преразглеждане.
- 59 Според жалбоподателите започването на междинно преразглеждане не е необходимо единствено в случаите, в които е неизбежно коригиране на

съществуващите мерки, но също така и в случаите, в които са представени достатъчно доказателства за промени в някои технически и икономически обстоятелства и в които, като се имат предвид тези промени, може да се окаже необходимо коригиране на съществуващите мерки.

- 60 Като се имат предвид представените от тях доказателства в подкрепа на тяхното искане, Комисията трябвало най-малкото да започне междинно преразглеждане, за да може да бъде в състояние да вземе решение за евентуално коригиране на определението за разглеждания продукт. В нарушение на член 11, параграф 3 от основния регламент Комисията обаче решила, без дори да започне междинно преразглеждане, че не е необходимо коригиране на посоченото определение.
- 61 Така жалбоподателите доказали в искането си за преразглеждане, че определението за продукта, съответстващ на стоманените въжета и кабели, се е променило след въвеждането на антидъмпинговите мерки, отнасящи се до тези въжета и кабели.
- 62 На първо място, различието между въжетата и кабелите с общо предназначение и със специфично предназначение било утвърдено на 12 ноември 2001 г. от Европейския комитет по стандартизация (СЕН) в европейския стандарт EN 12385. Въжетата и кабелите с общо предназначение с „общо приложение при вдигане“ били групирани в част 4 от този стандарт, докато въжетата и кабелите със специфично предназначение били групирани в части 5—10 от посочения стандарт. СЕН потвърдил през 2002 г. тази разлика в стандарт EN 10264 относно изискванията, приложими към стоманената тел за въжета и кабели, в който той различавал „тел [...] за въжета и кабели за обичайна употреба“, в част 2 от този стандарт, и „тел [...] за силни натоварвания“ в част 3 от посочения стандарт.
- 63 В това отношение Комисията потвърдила в Регламент (ЕО) № 1742/2000 от 4 август 2000 година за антидъмпинговите временни права относно вноса на определен полиетилен терефталат (РЕТ) с произход от Индия, Индонезия,

Малайзия, Република Корея, Тайван и Тайланд (ОВ L 199, стр. 48) относимия в голяма степен критерий, както била стандартизацията при определянето на съответните продукти.

64 Според жалбоподателите настъпилата в стандартизацията промяна изисквала да се коригира обхватът на разглежданите антидъмпингови мерки и да се разграничат въжетата и кабелите с общо предназначение от въжетата и кабелите със специфично предназначение. Така Комисията трябвало да започне по-задълбочено разследване в това отношение в рамките на междинно преразглеждане, особено що се отнася до конкретните и изчерпателни примери, дадени от тях в искането им. Комисията обаче не взела предвид тези примери, а чисто и просто препратила към своя обичаен довод, според който всички стоманени въжета и кабели имат едни и същи основни физически, технически и химически основни характеристики и са съставени главно от три елемента: стоманена тел, която образува снопове, тези усукани снопове около едно жило, и самото жило. Този опростенчески довод нямал никакво отношение към настоящата техническа действителност, изразена в сложните и обемисти описания, съдържащи се в стандартите EN 12385 и EN 10264. Нещо повече, определението за разглеждания продукт не се поддавало на прецизиране, щом като всички стоманени въжета и кабели, поради техническите принуди, били съставени от трите горепосочени елемента. Следователно Комисията е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила член 11, параграф 3 от основния регламент, като не е взела предвид измененията, утвърдени с горепосочените стандарти и като е отказала да започне междинно преразглеждане.

65 На второ място, жалбоподателите излагат, че в искането си за преразглеждане са представили доказателства за промяна във виждането за този пазар. Участниците на пазара на стоманените въжета и кабели вече различавали, в разрез с предходната практика, въжета и кабели с общо предназначение от въжета и кабели със специфично предназначение.

- 66 Първо, те доказали, че общностните производители различават тези видове въжета и кабели в своите интернет сайтове, в своите реклами, и в своите каталози. В последните се изтъквал техният капацитет да произвеждат въжета и кабели със специфично предназначение по еталон.
- 67 Второ, жалбоподателите доказали, че въжетата и кабелите със специфично предназначение се различават от въжетата и кабелите с общо предназначение по физически и технически характеристики. Така, позоваването на Комисията на основните характеристики на стоманените въжета и кабели не било релевантно, за да се отхвърли доводът на жалбоподателите, според който въжетата и кабелите с общо предназначение и тези със специфично предназначение според пазарното виждане се разглеждат като различни продукти.
- 68 Преди всичко въжетата и кабелите със специфично предназначение притежавали не само трите основни елемента на въжетата и кабелите с общо предназначение, а и допълнителни елементи (като например „вложки“ от пластмаса и/или от пластмасови слоеве, допълнителни запълващи снопове, специални смазочни масла и компактни снопове), позволяващи тяхната употреба за приложения при силни натоварвания и високи изисквания за сигурност.
- 69 По-нататък сноповете на въжетата и кабелите със специфично предназначение били подлагани на специална обработка, позволяваща на тези въжета и кабели да придобият, освен по-голяма гъвкавост, и много по-високо съпротивление при скъсване както при абразия, така и при корозия, в сравнение с въжетата и кабелите с общо предназначение.
- 70 Всъщност въжетата и кабелите със специфично предназначение имали изключително съпротивление при завъртане, много по-високо от това на въжетата и кабелите с общо предназначение, така че те могли да бъдат използвани за специални крайни приложения.

- 71 И накрая въжетата и кабелите със специфично предназначение се продавали на чувствително по-високи цени от въжетата и кабелите с общо предназначение от същия тип.
- 72 Жалбоподателите подчертават, че в искането си за преразглеждане са представили доказателство за съществуването на ясна разграничителна линия между въжетата и кабелите с общо предназначение и тези със специфично предназначение с помощта на една матрица, която откроявала разликите между тези въжета и кабели от гледна точка на физическите и техническите характеристики и на техните крайни приложения и която можела да бъде еталон за предефинирането на обхвата на разглежданите мерки.
- 73 Като се има предвид тази матрица, отказът на Комисията да диференцира въжетата и кабелите с общо предназначение от въжетата и кабелите със специфично предназначение бил неразбираем. Това можело да се обясни само с опасенията от „непредвидими последици“, изтъквани от представителите на Комисията на заседанието от 8 април 2008 г., произтичащи от изключването на въжетата и кабелите с общо предназначение от приложното поле на антидъмпинговите мерки, което предполагало започването на ново разследване на всички действащи антидъмпингови мерки по отношение на ново стоманените въжета и кабели. Това опасение обаче не можело да оправдае продължаване на действието на остаряло определение за разглеждания продукт, което вече не съответствало на пазарните технически и икономически обстоятелства.
- 74 Жалбоподателите подчертават също така, че в Регламент (ЕО) № 2537/1999 на Съвета от 29 ноември 1999 година за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2861/93, (ЕО) № 2199/94, (ЕО) № 663/96 и (ЕО) № 1821/98, които налагат окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои магнитни дискове (микродискове от 3,5 инча) с произход от Япония, Тайван, Китайската народна република, Хонконг, Република Корея, Малайзия, Мексико, Съединените Американски щати и Индонезия и Регламент (ЕО) № 1335/1999, който налага отново окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои магнитни дискове (микродискове от 3,5 инча) с произход от Индонезия, произведени и продавани за износ към

Общността от РТ Betadiskindo Binatama (ОВ L 307, стр. 1), вече е било прието, че искане за преразглеждане, насочено към изключването на продукт от приложното поле на антидъмпинговите мерки, е основателно, щом като между този продукт и засегнатия от антидъмпинговите мерки продукт има очевидни разлики от гледна точка на техните физически и технически характеристики, тяхната крайна употреба и техните цени. В искането за преразглеждане жалбоподателите представили достатъчно доказателства за наличието на съвкупността от посочените по-горе критерии, така че Комисията била длъжна да започне междинно преразглеждане с цел коригиране на приложното поле на антидъмпинговите мерки, отнасящи се за стоманените въжета и кабели. Неизпълнението на това задължение съставлявало явна грешка в преценката и нарушение на член 11, параграф 3 от основния регламент.

75 Комисията оспорва изложените от жалбоподателите доводи.

Съображения на Общия съд

76 Жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила член 11, параграф 3 от основния регламент, като е отказала да започне междинно преразглеждане с цел изменение на определението за разглеждания продукт.

77 Следва да се припомни най-напред, че в областта на мерките за защита на търговията институциите разполагат с широко право на преценка поради комплексния характер на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (Решение на Съда от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, С-351/04, Сборник, стр. I-7723, точка 40 и Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело Nuvis/Съвет, Т-221/05, непубликувано в Сборника, точка 38). Същото се отнася и за комплексните технически преценки, извършвани от институциите на Съюза (вж. в този смисъл Решение на Съда от

21 ноември 1991 г. по дело Technische Universität München, C-269/90, Recueil, стр. I-5469, точка 13; вж. също така в този смисъл Решение по дело Microsoft/Комисия, точка 49 по-горе, точки 88 и 89).

- 78 Следва да се изтъкне също така, че според съдебната практика, в посочената област съдебният контрол върху преценките на институциите, упражняван от съда на Съюза, е ограничен до проверката на това дали са спазени процесуалните правила, дали точно са установени фактите, взети предвид при извършване на оспорвания избор, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (вж. Решение на Общия съд от 28 октомври 2004 г. по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, T-35/01, Recueil, стр. II-3663, точки 48 и 49, и цитираната съдебна практика, и Решение на Общия съд от 4 октомври 2006 г. по дело Moser Baer India/Съвет, T-300/03, Recueil, стр. II-3911, точка 28 и цитираната съдебна практика).
- 79 В това отношение следва да се приеме с оглед на съдебната практика, съдържаща се в точка 77 по-горе, че в рамките на член 11, параграф 3 от основния регламент Комисията разполага с широко право на преценка при установяването на необходимостта от продължаване на действието на антидъмпинговите мерки, както и при определянето на това дали конкретно искане за междинно преразглеждане съдържа достатъчно доказателства в подкрепа на необходимостта от такова преразглеждане.
- 80 Именно в светлината на тези съображения е уместно да се изследва дали Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да започне частично междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки от гледна точка на доказателствата, съдържащи се в искането за преразглеждане.
- 81 Що се отнася до довода, изведен от промени в обстоятелствата по отношение на определението за разглеждания продукт, следва да се припомни, че основният регламент не уточнява как трябва да бъде определян продуктът или гамата от продукти, които могат да са предмет на дъмпингово разследване, нито изисква да се извърши подробна таксономия (вж. в този смисъл Решение по дело Shanghai Bicycle/Съвет, точка 58 по-горе, точка 61).

- 82 За целите на определението на разглеждания продукт институциите могат да вземат предвид редица фактори, като например физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, тяхната употреба, взаимозаменяемост, възприемането им от потребителя, дистрибуторските канали, производствения процес, себестойността и качеството им.
- 83 Така, когато става дума за промени в обстоятелствата, които оправдават изключването на определен продукт от определението за разглеждания продукт, твърдението, съгласно което Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да започне междинно преразглеждане, трябва да се основава на доводи, насочени към доказването на това, че Комисията в рамките на своята преценка относно започването на преразглеждане е дала неправилна преценка на факторите, които тя е приела за релевантни или пък че тя е трябвало да се съобрази с други, по-релевантни фактори, които биха довели в рамките на преразглеждането до изключването на този продукт от определението за разглеждания продукт (вж. в този смисъл Решение по дело Brosmann Footwear (НК) и др./Съвет, точка 82 по-горе, точка 132).
- 84 В обжалвания акт Комисията е направила извода, че не е могло да започне междинно преразглеждане с цел да се изключат въжетата и кабелите с общо предназначение от определението за съответните продукти, по-конкретно защото искането за преразглеждане не е съдържало достатъчно доказателства, позволяващи да се установи, че тези два типа въжета и кабели нямат едни и същи физически, технически и химически основни характеристики.
- 85 Както жалбоподателите заявяват това в хода на съдебното заседание, те не оспорват относимостта на критерия за основните физически, технически и химически характеристики за целите на определението за разглеждания продукт, а преценяват, че трябва да бъдат взети предвид и други, по-релевантни фактори, по-конкретно фактори, свързани с установяването на общи стандарти, с крайната употреба и с цените на продуктите.

- 86 На първо място, жалбоподателите се основават на разликата, направена от СЕН в стандарти EN 12385 и EN 10264 между въжетата и кабелите с общо предназначение и със специфично предназначение, като упрекват Комисията, че в разрез с предходната си практика, тя не е взела предвид относимия в голяма степен критерий за определянето на обхвата на съответните продукти, какъвто е била стандартизацията.
- 87 Що се отнася до посочените стандарти, следва да се отбележи, че стандарт EN 12385 определя предписанията за безопасност, свързани с производството и с изпитанията на стоманените въжета и кабели, докато стандарт EN 10264 определя допустимите отклонения в размера, механичните характеристики, изискванията във връзка с химическия състав на стоманената тел и условията, на които трябва да отговаря евентуално покритие на тела за въжета и кабели. Ако се приеме, че тези стандарти определят специални предписания по отношение на някои категории въжета и кабели със специфично предназначение, съществуването на такива предписания само по себе си не можело да съставлява доказателство, че за целите на прилагането на антидъмпингови мерки въжетата и кабелите с общо предназначение и тези със специфично предназначение представляват един и същ „съответен продукт“. От една страна, всеки стандарт съдържа, освен определението за някои категории от въжета и кабели за специфична употреба, и специални предписания, обща встъпителна част, която се прилага към всички стоманени въжета и кабели, независимо дали те са за обща употреба, или са със специфично предназначение. От друга страна, различните категории стоманени въжета и кабели, предвидени в тези стандарти, не се изключват взаимно, което предполага, че въжетата и кабелите, които отговарят на изискванията на една категория, могат да отговарят и на изискванията на другите категории. Във всички случаи, макар и Комисията да е заявила в съдебното заседание, че в някои случаи определението за разглеждан продукт може да отговаря на класификация като установената в един общ стандарт, определението за разглеждания от антидъмпинговите мерки продукт не би могло да зависи от такава класификация.
- 88 Противно на изложеното от жалбоподателите, дори и различните типове стоманени въжета и кабели да могат да бъдат класирани по групи въз основа на допълнителни елементи и на крайното им приложение, не може да се приеме, че между тези различни групи съществува ясно разграничение. Както Комисията основателно изтъква в съдебното заседание, не съществува обективен критерий, който да позволи да се определи предвижданата употреба за различните

типове въжета и кабели или тяхното крайно предназначение при техния внос или продажбата им в Общността. Всъщност дори и в рамките на една и съща група продуктите могат да бъдат предназначени за различни приложения. Жалбоподателите обаче не оспорват, че макар и стоманените въжета и кабели, принадлежащи към групи от продукти, намиращи се в долния и в горния край на гамата да не са взаимозаменяеми, в някои граничещи помежду си групи стоманените въжета и кабели с обща употреба и стоманените въжета и кабели със специфично предназначение могат да бъдат използвани за едни и същи цели и следователно са взаимозаменяеми. В този смисъл съществува известна степен на припокриване и конкуренция между стоманените въжета и кабели от отделните групи (вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 март 1992 г. по дело Canon/Съвет, C-171/87, Recueil, стр. I-1237, точки 48—52, Решение по дело Ricoh/Съвет, C-174/87, Recueil, стр. I-1335, точки 35—40 и Решение по дело Sharp Corporation/Съвет, C-179/87, Recueil, стр. I-1635, точки 25—30).

⁸⁹ При всички положения Регламент № 1742/2000, на който се позовават жалбоподателите, не подкрепя техния довод, според който определянето на общи стандарти от CEN представлявало за Комисията високоотносим критерий за определянето на обхвата на разглеждания продукт. В това отношение е достатъчно да се установи, че в този регламент Комисията не се основава по повърхностен начин на съществуването на общи технически стандарти при определянето на разглеждания продукт. Така например разликата между двете качества на полиетилен терефталат се определя от нивото на „вътрешния вискозитет“ на тези продукти и разглежданият стандарт е използван в посочения регламент само като едно от средствата за измерване при тестовете на вискозитета. Следователно, без дори да е необходимо произнасяне по относимостта на преценките, дадени в Регламент № 1742/2000, за целите на разрешаването на настоящия спор, се налага изводът, че доводът на жалбоподателите е основан на неправилен прочит на посочения регламент и следователно трябва да бъде отхвърлен.

⁹⁰ На второ място, що се отнася до промяната в пазарното виждане, жалбоподателите изтъкват по същество два довода.

- 91 Първо, жалбоподателите поддържат, че в своите каталози, в интернет сайтовете си и в своите реклами общностните производители различават два типа въжета и кабели. Тези примери обаче не доказват, че може да бъде определена ясна разграничителна линия между въжетата с общо предназначение и тези със специфично предназначение, а по-скоро, че общностните производители предлагат пълната гама от различните типове стоманени въжета. Във всички случаи ограничен брой от извлечения от каталози, от интернет сайтове и от реклами на няколко общности производители не би могъл да постави под съмнение извода, според който различните типове въжета имат едни и същи основни физически, технически и химически характеристики, в известна степен се припокриват и конкурират.
- 92 На второ място, жалбоподателите изтъкват доводи, изведени от диференциране на въжетата въз основа на допълнителни елементи (като например снопове, пластмасови вложки, смазочни масла), на специална обработка (компактни снопове, които да заемат петоъгълна или елипсовидна форма), на изключително съпротивление при ротация, на по-високата цена на въжетата със специфично предназначение или на специалното приложение на въжетата със специфично предназначение. Тези примери обаче не позволяват да се подкрепи изводът на жалбоподателите, съгласно който може да бъде определена ясна разграничителна линия между въжетата с общо предназначение и тези със специфично предназначение. От една страна, както бе изложено в точка 88 по-горе, макар и да съществува широка гама от типове стоманени въжета въз основа на техните допълнителни характеристики и на специалното им приложение, изтъкваните от жалбоподателите доказателства не позволяват да се постави под съмнение изводът на Комисията, според който стоманените въжета, принадлежащи към съседни групи, са взаимозаменяеми, припокриват се и се конкурират до известна степен. От една страна, следва да се установи, че никоя разпоредба от основния регламент не задължава институциите да третират по различен начин един и същ продукт в зависимост от неговото различно предназначение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 29 януари 1998 г. по дело Sinochem/Съвет, T-97/95, Recueil, стр. II-85, точка 53).
- 93 В това отношение доводът на жалбоподателите, изведен от предходната практика на институциите, може да бъде уважен в още по-малка степен. Всъщност, както беше припомнено в точки 77—79 по-горе, от компетентност на институциите

при упражняването на правото им на преценка в рамките на междинно преразглеждане въз основа на член 11, параграф 3 от основния регламент, е да разгледат необходимостта от продължаване на действието на антидъмпинговите мерки. Това право на преценка трябва да се упражнява във всеки конкретен случай в зависимост от всички релевантни факти (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 март 1990 г. по дело Gestetner Holdings/Съвет и Комисия, С-156/87, Resueil, стр. I-781, точка 43). При всички положения съображенията, изложени в Регламент № 2537/1999, не подкрепят позицията на жалбоподателите, съгласно която е основателно преразглеждане, насочено към изключването на стоманените въжета с обща употреба от разглежданите антидъмпингови мерки, като това, че разследването е довело до изключването от този регламент на висококапацитетните микродискове, ясно доказвало, че между двата разглеждани продукта е съществувало ясно разграничаване от гледна точка на физическите и техническите характеристики. Противно на твърдяното от жалбоподателите, от Регламент № 2537/1999 не е видно, че институциите са приели крайната употреба и цените на тези продукти за определящи фактори. Така единственото споменаване на крайната употреба, направено в заключението от разследването, се съдържа в съображение 27 от Регламент № 2537/1999, в което Съветът заявява, че „въпросът за крайната употреба [...] не позволява сам по себе си да се направи изводът, че класическите микродискове [и висококапацитетните микродискове] са един и същ продукт“ [неофициален превод], щом като в това заключение не е направена никаква преценка на ценовите разлики между тези два продукта.

⁹⁴ От гореизложеното е видно, че доводите, изложени от жалбоподателите относно изменението на техническите стандарти на СЕН или относно твърдяната промяна в пазарното виждане не биха могли да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да започне процедура по частично междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки от гледна точка на доказателства, представени от жалбоподателите за промените в обстоятелствата, които имат връзка с определението за разглеждания продукт.

⁹⁵ От това следва, че първата част от първото правно основание следва да бъде отхвърлена.

б) По втората част, изведена от промени в обстоятелствата, що се отнася до производството на въжета с общо предназначение в Общността

Доводи на страните

- ⁹⁶ Като се позовават на Регламент (ЕО) № 495/2002 на Съвета от 18 март 2002 година за отмяна на Регламент (ЕО) № 904/98 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на персонални копирни машини, произведени в Китайската народна република, Япония, Република Корея, Малайзия, Сингапур, Тайван и Тайланд (ОВ L 78, стр. 1), жалбоподателите изтъкват, че в резултат на искане за междинно преразглеждане Съветът е отменил посочения Регламент № 904/98 с мотива, че производството на персонални копирни машини от общностната промишленост е отбелязало силен спад и че според очакванията то щяло да бъде преустановено в бъдеще, окачествявано като близко (вж. съображение 9 от Регламент № 495/2002).
- ⁹⁷ Следователно от този регламент било видно, че би било в разрез с общностния интерес и следователно с член 21 от основния регламент, да се продължи действието на антидъмпингови мерки за продукт, общностното производство на който било на път да бъде преустановено или щяло да престане да съществува в близко бъдеще.
- ⁹⁸ В искането за преразглеждане жалбоподателите доказали, че производството на Общността на въжета с общо предназначение вече било пренебрежимо малко, за разлика от периода от 1999 г. до 2001 г., през който в Общността били произведени значителни количества въжета с общо предназначение. Те подчертават, че доказателството за тези промени в обстоятелствата е представено.

- 99 На първо място, в конфиденциалната версия на искането за преразглеждане били изложени редица изявления на общностни производители, насочени към доказването на това, че от производствените програми са извадени въжетата с общо предназначение или че тези производители вече не са в състояние да ги произвеждат. Макар и жалбоподателите да не са представили тези изявления в настоящото производство с цел да защитят техния конфиденциален характер, те изтъкват, че Комисията се е запознала с тези документи, щом като тя разполага с конфиденциалната версия на искането за преразглеждане.
- 100 На второ място, преустановяването на това производство било видно от рекламите, от интернет сайтовете и от каталозите на общностните производители, съдържащи се в приложение 4 към искането за преразглеждане. Тези документи доказвали, че понастоящем общностните производители на съответните стоманени въжета произвеждат главно въжета със специфично предназначение.
- 101 Следователно, щом като не се е позовавала на преустановяването на производството на въжета с общо предназначение в спорното писмо, Комисията е направила избора да не вземе предвид тези доказателства. Вследствие на това отрицателните последици от антидъмпинговите мита били несъразмерни, щом като Комисията не е взела предвид обстоятелството, че продължаването на действието на антидъмпинговите мерки не би било от каквато и да е полза за европейското производство на въжета с общо предназначение. От това жалбоподателите правят извода, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила член 21 от основния регламент.
- 102 Най-напред Комисията поддържа, че настоящата част от първото правно основание е недопустима по две причини. Първо, в хода на административното производство жалбоподателите никога не изтъкнали довода, според който продължаването на действието на мерките е в противоречие с интереса на Общността и съставлява нарушение на член 21 от основния регламент.

- 103 Второ, жалбоподателите основавали своя довод, изведен от постепенното преустановяване на общностното производство на стоманени въжета за обща употреба на твърдени факти, които не се съдържали в неконфиденциалната версия на искането за преразглеждане, приложено към жалбата, както и на изявленията на общностни производители, които не били приложени към нея.
- 104 Дори и да се предположи, че тази част е допустима, Комисията оспорва твърдението на жалбоподателите, според което производството на въжета с общо предназначение в Общността е станало незначително.

Съображения на Общия съд

— По допустимостта

- 105 Що се отнася до недопустимостта на втората част на първото правно основание, повдигнато от Комисията, поради обстоятелството, че доводът, изведен от противоречието с общностния интерес, не е бил повдигнат в хода на административното производство, в конкретния случай следва да се отбележи, че част IV от искането за преразглеждане е озаглавена „Постепенно преустановяване на общностното производство на въжета с общо предназначение“. В нея жалбоподателите съобщават за спада в общностното производство на стоманени въжета за обща употреба, което съставлявало промяна, налагаща предефиниране на приложното поле на разглежданите антидъмпингови мерки с цел посочените въжета да бъдат изключени от определението за разглеждания продукт. В подкрепа на своя довод жалбоподателите в искането за преразглеждане се позовават на Регламент № 495/2002 (вж. точка 96 по-горе). А в този регламент Съветът

е преценил в рамките на междинно преразглеждане на основание член 11, параграф 3 от основния регламент, че отмяната на антидъмпинговите мерки, наложени на някои видове внос на персонални копирни машини била в интерес на Общността, като се има предвид спирането в кратък срок на общностното производство на продуктите, за които са наложени антидъмпинговите мерки.

¹⁰⁶ Доводите, свързани с постепенното преустановяване на общностното производство на въжета с общо предназначение се повтарят в тяхната цялост в жалбата. В нея жалбоподателите уточняват, цитирайки съображение 9 от Регламент № 495/2002, че продължаването на действието на разглежданите антидъмпингови мерки, като се има предвид постепенното преустановяване на производството на въжета с общо предназначение, е в противоречие с интереса на Общността и съставлява нарушение на член 21 от основния регламент.

¹⁰⁷ Видно от член 21, параграф 1, второ и трето изречение от основния регламент (понастоящем член 21, параграф 1, второ и трето изречение от Регламент № 1225/2009), институциите могат да не прилагат установените антидъмпингови мерки, дори и да са налице другите условия за налагане на антидъмпингово мито, а именно дъмпинг, вреда и причинна връзка, ако те преценят, че прилагането на тези мерки не е в интерес на Общността. А в случай на постепенно преустановяване на общностното производство на продукти, за които са наложени антидъмпингови мерки, преценката на общностния интерес е свързана с установяването на необходимостта от продължаване на действието на съответните антидъмпингови мерки в рамките на междинно преразглеждане въз основа на член 11, параграф 3 от основния регламент.

¹⁰⁸ Налага се изводът, че възражението на Комисията, изведено от обстоятелството, че жалбоподателите изтъквали довод, който не е повдигнат в хода на административното производство, се основава на неправилна предпоставка, тъй като искането за преразглеждане поне имплицитно е визирало отпадането на общностния интерес, щом като в него се е изтъквало постепенното преустановяване

на производството на въжета с общо предназначение в Общността и се е посочвало, с препращане към съображение 9 от Регламент № 495/2002, че разглежданите антидъмпингови мерки „не са представлява[ли] никакво средство за защита на [общностното] производство от евентуални търговски нелоялни практики“.

- 109 От това следва, че отсъствието на изрично позоваване в искането за преразглеждане на член 21 от основния регламент не засяга допустимостта на настоящата част от първото правно основание.
- 110 По-нататък, що се отнася до въпроса за това, че не са представени изявленията, за които се твърди, че са конфиденциални, на общностните производители за преустановяване на общностното производство на стоманени въжета за обща употреба, следва да се приеме, че един такъв въпрос е свързан с преценката на доказателството за направените от жалбоподателите твърдения, така че то ще бъде анализирано в рамките на анализа на основателността на настоящата част от първото правно основание.
- 111 От предходното следва, че твърдението за недопустимост от страна на Комисията по отношение на втората част от първото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

— По съществуващото на спора

- 112 Жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да установи спирането на производството на въжета с общо предназначение в Общността и като вследствие на това е отказала да уважи искането за преразглеждане.

- 113 В това отношение се налага изводът, че жалбоподателите са се ограничили само да заявят, че общностното производство на въжета с общо предназначение вече е пренебрежимо малко, без обаче да представят и най-малкото доказателство, което да позволява да се подкрепи това твърдение.
- 114 Най-напред, що се отнася до изявленията на общностните производители, на които се основават жалбоподателите, за да докажат намаляването на общностното производство на въжета с общо предназначение, е уместно да се посочи освен обстоятелството, че в рамките на настоящото обжалване не са представени такива отделни изявления на общностни производители, в които се декларира, когато случаят е такъв, че те са изтеглили от своята производствена програма въжетата с общо предназначение, сами по себе си не можело да бъдат разглеждани като достатъчни, за да се представи доказателство за постепенното преустановяване на общностното производство на въжета с общо предназначение, щом като те не са подкрепени с обективни доказателства като например производствени статистики.
- 115 Нещо повече, рекламите на общностните производители, представени с приложеното към жалбата искане за преразглеждане, не доказват постепенното преустановяване на производството на въжета с общо предназначение в Общността, а по-скоро, че общностните производители предлагат пълната гама от различните типове стоманени въжета, без тези реклами да уточняват дали предлаганите в тях въжета са произведени в Общността, или са вносни. Във всички случаи някои извлечения от рекламите, от интернет сайтовете или от каталозите на общностните производители, от които било видно, че последните се насочват към производството на въжета със специфично предназначение, не били достатъчни, за да докажат постепенното преустановяване на общностното производство на въжета с общо предназначение като цяло.
- 116 Вследствие на това доводите на жалбоподателите, свързани с промените в обстоятелствата, що се отнася до постепенното преустановяване на производството на въжета с общо предназначение в Общността, не доказвали, че Комисията

е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да започне процедура по частично междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки с оглед на представените от тях доказателства.

- 117 От това следва, че втората част на първото правно основание трябва да бъде отхвърлена.

в) По третата част, изведена от промени в обстоятелствата, що се отнася до наличието на вреда

Доводи на страните

- 118 Според жалбоподателите констатацията, направена по времето, когато общностните производители все още са произвеждали въжета с общо предназначение, съгласно която вносът на тези въжета им причинявал съществена вреда по смисъла на член 3 от основния регламент, днес вече не е валидна.

- 119 На първо място, в искането за преразглеждане жалбоподателите доказвали, че въжетата с общо предназначение и тези със специфично предназначение се развивали на различни пазари, които се отличавали по новите европейски стандарти EN 12385 и EN 10264. Освен това пазарът на въжетата с общо предназначение и този на въжетата със специфично предназначение се различавали с пласмент на първите главно в техните промишлени размери, докато вторите, произведени в Общността, по принцип били предмет на допълнителна обработка.

120 На второ място, в конфиденциалната версия на искането за преразглеждане жалбоподателите представили изявления на общностни производители, които внасят големи количества въжета с общо предназначение, включително от страни, на които са наложени антидъмпингови мерки за стоманените въжета. Така този внос не причинявал вече никаква вреда на общностните производители, които никога не причинявали вреда на самите себе си. Макар жалбоподателите да не са представили тези изявления в настоящото производство с цел да защитят техния конфиденциален характер, те изтъкват, че Комисията се е запознала с тези документи, тъй като тя разполагала с конфиденциалната версия на искането за преразглеждане.

121 Следователно според жалбоподателите при сегашното отсъствие на вреда за вноса на въжета с общо предназначение било малко вероятно вредата да продължи или да се появи отново, ако този внос бъде изключен от приложното поле на разглежданите антидъмпингови мерки.

122 С отказа си да установи преустановяване на вредата по смисъла на член 3 от основния регламент и в резултат на това, с отказа си да уважи искането за преразглеждане, Комисията допуснала явна грешка в преценката и нарушила член 11, параграф 3 от основния регламент.

123 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

Съображения на Общия съд

- 124 Както вече беше посочено в точка 37 по-горе, съгласно член 11, параграф 3 от основния регламент, процедура по междинно преразглеждане се открива, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаването на действието на мярката вече не е необходимо за компенсирание на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени, или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда.
- 125 Що се отнася, на първо място, до довода на жалбоподателите, съгласно който въжетата с общо предназначение и тези със специфично предназначение се развивали на различни пазари, които се отличавали по нови стандарти на СЕН, както и до довода, изведен от съществуването на различия от гледна точка на търговията с тях, следва да се изтъкне, че тези доводи вече бяха обсъдени и отхвърлени при разглеждането на първата част на настоящото правно основание в точки 86—95 по-горе.
- 126 Що се отнася, на второ място, до твърдението на жалбоподателите, съгласно което общностните производители внасят големи количества въжета с общо предназначение, по-конкретно от страни, на които са наложени антидъмпингови мерки, следва да се отбележи, от една страна, че отделните изявления на общностни производители, че внасят големи количества въжета с общо предназначение, на които се основават жалбоподателите, освен обстоятелството, че не са представени в рамките на настоящата жалба, не биха могли да бъдат приети за достатъчни сами по себе си за целите на доказването на такъв внос, ако не бъдат подкрепени с обективни доказателства като например със статистики, отнасящи се до общностния внос на такива въжета. От друга страна, обикновеното твърдение на жалбоподателите, съгласно което „имало малка вероятност“ за продължаването или за повторната поява на вредата, не доказва преустановяването на вредата, претърпяна от промишлеността на Общността.

- 127 Следователно доводите, изложени от жалбоподателите във връзка с промени в обстоятелствата, що се отнася до наличието на вреда, не биха могли да докажат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да започне процедура по частично междинно преразглеждане на разглежданите антидъмпингови мерки от гледна точка на представените от жалбоподателите доказателства.
- 128 Въз основа на гореизложеното третата част от настоящото правно основание следва да се отхвърли.
- 129 Вследствие на това първото правно основание следва да бъде отхвърлено в неговата цялост.

2. По второто правно основание, изведено от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания

а) Доводи на страните

- 130 Жалбоподателите поддържат, че Комисията е нарушила техните оправдани правни очаквания, като е отказала да започне процедура по междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки. От постоянната съдебна практика било видно, че правото на позоваване на защитата на оправданите правни очаквания се предоставя на всяко лице в положение, при което администрацията на Съюза, като му е предоставила конкретни уверения, е породила у него основателни надежди (Решение на Общия съд от 16 ноември 2006 г. по дело Masdar (UK)/Комисия, T-333/03, Recueil, стр. II-4377, точка 119).

- 131 В конкретния случай Комисията породила у жалбоподателите оправдани правни очаквания, като им е предложила да изложат отново, в рамките на междинно преразглеждане, довода, изведен от обстоятелството, че въжетата с общо предназначение се различават съществено от въжетата със специфично предназначение. Тези уверения били дадени достатъчно ясно и идвали от оправомощени и достоверни източници.
- 132 Първо, Комисията насърчила жалбоподателите при приключване на процедурата по преразглеждане на основание член 11, параграф 2 от основния регламент на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент № 1796/1999 върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китай, Индия, Южна Африка и Украйна, да представят искане за междинно преразглеждане, насочено към коригиране на обхвата на обсъжданите мерки. По-конкретно един от представителите на Комисията се свързал с EWRIA, за да го уведоми, че искането на жалбоподателите за коригиране на приложното поле на антидъмпинговите мерки не можело да бъде представено в рамките на преразглеждане с оглед на изтичане на срока на тяхното действие, а трябвало да бъде представено в рамките на междинно преразглеждане по реда на член 11, параграф 3 от основния регламент. Според жалбоподателите представителят на Комисията нямал никакво основание да се свързва с EWRIA, освен ако Комисията не била заинтересувана от предефинирането на приложното поле на разглежданите антидъмпингови мерки. От това следвало, че той по този начин е насърчил жалбоподателите да внесат искане за междинно преразглеждане.
- 133 Второ, това внушение било подкрепено от обстоятелството, че делегацията на Комисията, намираща се на посещение в седалището на HeKo Industrieerzeugnisse, един от жалбоподателите, в рамките на процедурата по преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие по реда на член 11, параграф 2 от основния регламент на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент № 1601/2001 относно вноса на определени стоманени въжета с произход от Русия, Тайланд и Турция, проявила ясна заинтересованост от предефинирането на приложното поле на мерките, отнасящи се до стоманените въжета.

- 134 Трето, в хода на неформалното заседание във връзка с искането за преразглеждане представителите на Комисията създали у жалбоподателите впечатлението, че тя би била склонна да преразгледа техните доводи в рамките на частично междинно преразглеждане, що се отнася до полето на съответните продукти. Тези представители препрочели първия вариант на искането за преразглеждане на жалбоподателите и направили редица препоръки за промени в този вариант. Жалбоподателите поправили своето искане, основавайки се на тези препоръки, и включили доводите, предложени от тези представители на Комисията. Един от представителите се свързал с жалбоподателите по повод на коригираната версия и ги уведомил, че според него не е необходимо никакво допълнително изменение и че, като се имат предвид „обещаващите“ доводи, съдържащи се в искането, то трябвало незабавно да бъде официално представено Комисията.
- 135 За доказване на реалния характер на тези контакти жалбоподателите предлагат съгласно член 65, буква в) от Процедурния правилник като свидетел да бъде изслушан г-н [Н.], президент на EWRIA.
- 136 Това действие на Комисията внушавало, че тя възнамерява да промени своята позиция по определението на разглеждания продукт и на сходния продукт в антидъмпинговите мерки, отнасящи се до стоманените въжета. Жалбоподателите имали всички основания да считат, че щом като са представили в срок искането за започване на междинно преразглеждане с цел да се коригира обхватът на разглежданите антидъмпингови мерки и от тях да се изключат въжетата с общо предназначение, Комисията е щяла да започне незабавно съответната процедура по междинно преразглеждане.
- 137 Жалбоподателите се основали на това очакване и подали своето искане за преразглеждане на 12 юни 2007 г., като му посветили необходимото време и ресурси. Следователно с отказа си да започнат исканото междинно преразглеждане институциите на Съюза нарушили оправданите правни очаквания на жалбоподателите.

- 138 Комисията отговаря, че тя не е давала ясни уверения на жалбоподателите относно обстоятелството, че би започнало преразглеждане.

б) Съображения на Общия съд

- 139 Според съдебната практика принципът на защита на оправданите правни очаквания се простира по отношение на всяко частно лице, намиращо се в положение, при което, като му е предоставила конкретни, безусловни и безпротиворечиви сведения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници, администрацията на Съюза е породила у него основателни надежди (вж. Решение на Общия съд от 6 юли 1999 г. по дело Forvass/Комисия, Т-203/97, Recueil FP, стр. I-A-129 и II-705, точка 70 и цитираната съдебна практика, Решение на Общия съд от 26 септември 2002 г. по дело Borremans и др./Комисия, Т-319/00, Recueil FP, стр. I-A-171 и II-905, точка 63 и Решение на Общия съд от 9 юли 2008 г. по дело Reber/СХВП — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), Т-304/06, Сборник, стр. II-1927, точка 64). Тези сведения трябва обаче да бъдат съобразени с приложимите разпоредби и норми, поради което обещания, които не отчитат тези разпоредби, не могат да породят оправдани правни очаквания у заинтересованото лице (вж. Решение на Общия съд от 5 ноември 2002 г. по дело Ronsse/Комисия, Т-205/01, Recueil FP, стр. I-A-211 и II-1065, точка 54, Решение на Общия съд от 16 март 2005 г. по дело Ricci/Комисия, Т-329/03, Recueil FP, стр. I-A-69 и II-315, точка 79 и цитираната съдебна практика, и Решение на Общия съд по дело Mozart, посочено по-горе; вж. също така в този смисъл Решение на Съда от 6 февруари 1986 г. по дело Vlachou/Сметна палата, 162/84, Recueil, стр. 481, точка 6).
- 140 В конкретния случай трябва преди всичко да се констатира, че материалите по делото не дават възможност да се установи съдържанието на твърдените устни уверения. Разбира се, Комисия признава, че между август 2004 г. и ноември 2005 г. е имала контакти с жалбоподателите при преразглеждането на антидъмпинговите мерки, въведени с Регламент № 1796/1999, които вече изтичали, а през октомври 2006 г., в предварителен порядък, във връзка с искането за преразглеждане. Тя обаче оспорва, че им е давала ясни и безусловни уверения,

които са могли да породят у тях основателни очаквания, че ще започне процедурата по преразглеждане.

- 141 Що се отнася, първо, до контактите между Комисията и жалбоподателите в рамките на процедурата по преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на Регламент № 1796/1999, жалбоподателите заявяват, че Комисията ги е „насърчила“ да представят искане за преразглеждане и изтъкват, че представител на Комисията се е свързал с тях, за да уточни пред тях определени процедурни аспекти на исканията за междинно преразглеждане. Дори и да се предположи обаче, че при тези контакти Комисията е могла да предвижда възможност за такова преразглеждане, налага се изводът, че съобщените сведения не са съставлявали ясни, безусловни и съгласувани уверения, че би започнало преразглеждане.
- 142 Що се отнася на второ място, до контакта между представителите на Комисията и жалбоподателите при тяхното посещение в седалището на Neko Industriezeugnisse в рамките на процедурата по преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на антидъмпингови мерки, въведени с Регламент № 1601/2001, жалбоподателите се ограничават с това да заявят, че представителите на Комисията проявили „интерес“ към предефинирането на приложното поле на разглежданите антидъмпингови мерки, което не можело да съставлява ясно и безусловно уверение, че би започнало междинно преразглеждане.
- 143 Трето, що се отнася до неформалната среща между Комисията и жалбоподателите в рамките на искането за преразглеждане, което е предмет на настоящата жалба, жалбоподателите поддържат единствено, че са останали с „впечатлението“, че Комисията е склонна да разгледа техните доводи в рамките на преразглеждане и че тя е окачествила техните доводи като „обещаващи“. Такива елементи обаче не биха могли да съставляват ясни, безусловни и съгласувани уверения, че ще започне междинно преразглеждане. Освен това, както се изтъква от Комисията, нейният отговор на искането за предварително техническо становище не съставлява формално или неформално решение от нейна страна, щом като анализът на преписката може да се извърши единствено въз основа

на реални доводи и доказателства, които да се съдържат в официално подадено искане и следователно във всички случаи той не би могъл да породи оправдани правни очаквания, че би започнало междинно преразглеждане.

- 144 С оглед на обстоятелството, че реалният характер на тези контакти не се оспорва и че твърдените контакти в никакъв случай не биха могли да породят каквито и да било оправдани правни очаквания у жалбоподателите, че ще започне междинно преразглеждане, направеното от жалбоподателите искане за събиране на доказателства не следва да бъде уважено.
- 145 От всичко изложено дотук следва, че второто правно основание трябва да бъде отхвърлено

3. По третото правно основание, изведено от явна грешка в преценката и от нарушение на член 1, параграф 4 от основния регламент

а) Доводи на страните

- 146 Жалбоподателите поддържат, че институциите на Съюза, що се отнася до анти-дъмпинговите мерки по отношение на стоманените въжета, са основали своите констатации на прекалено широко определение за разглеждания продукт. По този начин институциите сравнявали продукти, които не били сходни и по този начин стигнали до неправилни изводи.

- 147 Жалбоподателите припомнят, че са изложили този довод в искането си за преразглеждане и са помолили Комисията да коригира приложното поле на мерките, като изключи вноса на въжета с общо предназначение. Комисията обаче не се съобразила с тяхната аргументация. Твърденията на Комисията в спорното писмо, според които различните типове стоманени въжета „[имали] едни и същи основни физически и [...] технически характеристики“ и съгласно които „макар и продуктите с ниски показатели и тези с високи показатели да не са взаимозаменяеми, продуктите от съседни групи са взаимозаменяеми“, били неправилни поради следните мотиви, които вече били изложени в искането за преразглеждане.
- 148 Първо, физическите и техническите характеристики на въжетата със специфично предназначение се различавали от тези на въжетата с общо предназначение по това, че те съдържащи допълнителни елементи и изисквали използването на тел за силни натоварвания в съответствие със стандарт EN 10264.
- 149 Второ, начинът на производство на въжетата със специфично предназначение бил значително различен от този на въжетата с общо предназначение, тъй като изисквал компютъризирана производствена линия и допълнително оборудване.
- 150 Трето, крайната употреба на тези два типа въжета също така се различавала. Въжетата със специфично предназначение се използвали за специални приложения, изискващи въжето да има изключителни физически и технически качества, за разлика от въжетата с общо предназначение.
- 151 Четвърто, въжетата със специфично предназначение и тези за обща употреба не били взаимозаменяеми. Въжетата с общо предназначение не могли да бъдат използвани за редица специални приложения.

- 152 Пето, в наши дни вече не съществувало значително производство на въжета с общо предназначение в Общността.
- 153 Жалбоподателите подчертават, че всички тези елементи доказват, че съществува разграничителна линия между въжетата и кабелите с общо предназначение и тези със специфично предназначение. Като препраща обаче към широкото определение за продукта, което се позовава на „основните характеристики“, Комисията обаче продължава да сравнява произведените в Общността въжета и кабели със специфично предназначение с вносните въжета и кабели с общо предназначение, т.е. продукти, които не са сходни. С отказа си да започне междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки Комисията допуснала явна грешка в преценката и нарушила член 1, параграф 4 от основния регламент.
- 154 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

б) Съображения на Общия съд

- 155 Със своето трето правно основание жалбоподателите изтъкват, че разглеждания антидъмпингови мерки се основават на прекалено широко определение за разглеждания продукт, което позволява институциите да продължават да сравняват въжетата и кабелите със специфично предназначение с въжетата и кабелите с общо предназначение, продукти, които според жалбоподателите, не са сходни. При тези условия отказът на Комисията да започне междинно преразглеждане съставлявал, от една страна, явна грешка в преценката, и от друга страна, нарушение на член 1, параграф 4 от основния регламент.

- 156 Налага се изводът, че доводът, съгласно който отказът за започване на междинно преразглеждане съставлява нарушение на член 1, параграф 4 от основния регламент, доколкото Комисията, като препраща към широкото определение за разглеждания продукт, позоваващо се на основните характеристики, продължавала да сравнява въжетата и кабелите със специфично предназначение, произведени в Общността, с вносните въжета и кабели с общо предназначение, всъщност води до поставяне под съмнение законосъобразността на разглежданите антидъмпингови мерки, и по-конкретно на определението за разглеждания продукт, докато законосъобразността на посочените мерки не е предмет на настоящата жалба, която е насочена към отмяна на решението, с което Комисията е отказала да започне частично междинно преразглеждане.
- 157 Нещо повече, що се отнася до довода, който има за цел да докаже, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да започне процедура по междинно преразглеждане във връзка с твърдени промени в обстоятелствата, що се отнася до определението за разглеждания продукт, производството на Общността или пък претърпяната вреда, налага се изводът, че този довод се смесва с аргументацията, изложена в рамките на първото правно основание, което беше отхвърлено в точки 55—129 по-горе.
- 158 От това следва, че третото правно основание трябва да бъде отхвърлено, както и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 159 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

- 2) **Осъжда European Wire Rope Importers Association (EWRIA), Câbleries namuroises SA, Ropenhagen A/S, ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, Jose Casañ Colomar SA и Denwire Ltd да заплатят съдебните разноски.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 декември 2010 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба	II - 6291
А — Основният антидъмпингов регламент	II - 6291
Б — Антидъмпингови мерки, приложими към вноса на железни или стоманени въжета и кабели	II - 6296
1. Антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на стоманени въжета и кабели, произведени в Китай, Индия, Южна Африка и Украйна	II - 6296
2. Антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на железни или стоманени въжета и кабели, произведени в Русия	II - 6297
Обстоятелства, предхождащи спора	II - 6299
Производство и искания на страните	II - 6304
От правна страна	II - 6305
А — По допустимостта	II - 6305
1. По допустимостта на искането за отмяна на решението на Комисията от 4 юли 2008 г. да не започва частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, отнасящи се до стоманените въжета и кабели	II - 6305
а) Доводи на страните	II - 6305
б) Съображения на Общия съд	II - 6307
2. По допустимостта на искането, насочено към това на Комисията да се даде задължително указание да започне процедура по частично междинно преразглеждане	II - 6312
а) Доводи на страните	II - 6312
б) Съображения на Общия съд	II - 6312

3.	По допустимостта на изтъкнатите от жалбоподателите правни основания	II - 6313
	а) Доводи на страните	II - 6313
	б) Съображения на Общия съд	II - 6313
Б —	По съществуващото на спора	II - 6316
1.	По първото правно основание, изведено от нарушение на член 11, параграф 3 и на член 21 от основния регламент	II - 6316
	а) По първата част, изведена от промените в обстоятелствата по отношение на определението на разглеждания продукт	II - 6317
	Доводи на страните	II - 6317
	Съображения на Общия съд	II - 6322
	б) По втората част, изведена от промени в обстоятелствата, що се отнася до производството на въжета с общо предназначение в Общността	II - 6329
	Доводи на страните	II - 6329
	Съображения на Общия съд	II - 6331
	— По допустимостта	II - 6331
	— По съществуващото на спора	II - 6333
	в) По третата част, изведена от промени в обстоятелствата, що се отнася до наличието на вреда	II - 6335
	Доводи на страните	II - 6335
	Съображения на Общия съд	II - 6337
		II - 6349

2.	По второто правно основание, изведено от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания	II - 6338
	а) Доводи на страните	II - 6338
	б) Съображения на Общия съд	II - 6341
3.	По третото правно основание, изведено от явна грешка в преценката и от нарушение на член 1, параграф 4 от основния регламент	II - 6343
	а) Доводи на страните	II - 6343
	б) Съображения на Общия съд	II - 6345
	По съдебните разноси	II - 6346